

områder, så jeg håber på, at man ikke vedtager denne lovpakke.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Den socialdemokratiske ordfører talte pænt om, at vi skal føre en politik af hensyn til de kommende generationer. På det økonomiske område indebærer det, at vi må have statsgælden ned, og det vil altså sige, at underskuddet skal vendes til overskud, for uden overskud falder gælden jo ikke. Det er jo herligt, at vi har fået det på plads.

Det er også rigtigt, at det er et nationalt problem, og her er vi altså enige, måske uenige om tempoet, men vi er i hvert fald enige.

Men sammenligningen med miljøområdet halter vist lidt, for det dér med at rense op i miljøet er jo ikke et nationalt problem. På det område, vi snakker om her med luftforurening, er det uhyre internationalt og regionalt, og derfor må det også løses på den måde. Hvad nytter det, at vi alene reducerer CO₂- og svovludslippet, hvis de ikke gør det de andre steder?

Derfor må jeg spørge: Hvad har man gjort fra regeringens side for at tage initiativer inden for EU, og hvorledes er det egentlig med det internationale, den aftale, man fik, og den forpligtelse, landene pådrog sig med hensyn til at reducere CO₂-udslippet og svovludslippet?

Fører de andre lande en politik, hvor de også tager det her alvorligt på samme måde som os, eller er vi de eneste, der som spejderdreng går i spidsen? Det kunne jeg godt tænke mig at vide noget om.

Så er jeg i øvrigt noget foruroliget over, at der i regeringens pjece står om erhvervene og energien, at det åbenbart ikke er noget, man har fået afstemt med EU, at det er et spørgsmål, der står hen i det uvisse. Er det forslag, som er kommet frem med nogle afgifter og tilbageførsel, noget, der er i strid med EU-reglerne? Hvornår finder man ud af det? Og hvad sker der, hvis EU ikke kan godkende det? Der er nogle spørgsmål, der må afklares.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Jacob Buksti sagde, at V og K skulle komme til fornuft. Hvis forslagene her er udtryk for socialdemokratisk fornuft, så siger jeg velkomme. Man straffer firmaer, der har gjort alt muligt for miljøet – de firmaer, der har investeret. Man favoriserer de firmaer, der sviner aller-

mest og ikke har gjort noget. Ja, man gør det sågar til en fordel at lukke spildvarmen ud i Guds fri natur frem for at udnytte den til opvarmning. Er det socialdemokratisk fornuft? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg mener, jeg hørte hr. Jacob Buksti sige, at man ikke fra de borgerlige partiers side var interesseret i at forhandle om disse afgifter. Det er jo en meget lemfældig omgængelse med sandheden – for nu at udtrykke det diplomatisk. Vi forhandlede rent faktisk med regeringen, og vi var indstillet på at nå en aftale, men hvad skete der så? Ja, så indgik regeringen forlig til anden side om en del af afgiftspakken. Det kalder vi ikke ærlig politik at forhandle på den måde. Enten er man inde i nogle forligsforhandlinger, og så fører man dem til ende, eller også forhandler man til anden side og siger: Dette her nytter ikke. Men sådan at tro, at man kan få både-og, er ikke en seriøs måde at drive politik på.

Jeg er naturligvis ked af, at det, jeg nu vil sige, vil føre hr. Peter Duetoft på banen igen, men alligevel: Det handler om konkurrenceforvridning, og lad mig nu starte med et simpelt og et enkelt eksempel: Hvis man sidder med den ene hånd i kogende vand og den anden i isvand, så har éns hænder det gennemsnitlig meget godt, og det er jo præcis det, der sker her, når man fra regeringspartierne side hævder, at loven ikke er konkurrenceforvridende. Man får jo ikke pengene tilbage til erhvervsvirksomhederne virksomhed for virksomhed, men man fører dem tilbage til det samlede erhvervsliv.

Man vil altså fra regeringens side dirigere og bestemme, hvem der skal have det. Jeg har tal fra en erhvervsvirksomhed i Nordsjælland, som siger, at det koster dem 25.000 kr. pr. ansat, hvis de skal betale afgifterne. Hvis de indgår en aftale, kan de slippe ca. 2 pct. billigere, og mere er der ikke at gøre ved det. 25.000 kr. pr. ansat, og så kan man slippe 2 pct. billigere! Hvis ikke det er konkurrenceforvridende for den pågældende virksomhed, så ved jeg ikke, hvad konkurrenceforvridning er.

Jeg skal også nævne Stålvalseværket, som vi jo alle sammen ved igennem de sidste par år har investeret millioner af kroner på at nå op på at få en miljøgodkendelse og også skal gøre det i de næste år, selv om de får rensset røg og støj og alt muligt andet. Det koster energi. Det skal man nu betale afgift af, og det betyder, at vi måske